

En översyn av kontrollorganisation och finansiering av kontroll i livsmedelskedjan för att förenkla för företag (SOU 2025:64)

(Ert dnr. LI2025/01164).

Sammanfattning

Jordbruksverket tillstyrker förslagen att

- flytta kommunernas ansvar för offentlig kontroll av livsmedel och animaliska biprodukter (härefter ”ABP”) till Livsmedelsverket respektive Jordbruksverket,
- renodla ansvarsfördelningen så att Livsmedelsverket blir ansvarigt för offentlig kontroll av djurskydd på slakteri och att länsstyrelserna blir ansvariga för offentlig kontroll av transport av djur till slakt,
- centralisera den offentliga kontrollen av foder, ABP och livsmedel som länsstyrelserna ansvarar för idag till Jordbruksverket respektive Livsmedelsverket, med möjligheten att lämna över kontroll av foder och ABP till Livsmedelsverket när så är lämpligt,
- Jordbruksverket ska kunna utnämna veterinärer inom länsstyrelsen till officiella veterinärer,
- ge Livsmedelsverket i uppdrag att ta fram åtgärder som stärker djurägarens ställning,
- ge Jordbruksverket och Livsmedelsverket i uppdrag att tillsammans med branschen göra en översyn av lantbrukets regelbörda.

Jordbruksverket tillstyrker delvis förslagen om

- uppdrag att utreda IT-lösningar och gemensamma register, men anser att uppdraget bör kompletteras,
- samverkan och samordning.

Jordbruksverket avstyrker förslaget att

- Jordbruksverket ska vara representerat i varje län.

Jordbruksverket vill också framföra att

- utredningens beräkning av Jordbruksverkets kostnader för att ta över kontrollansvaret är underskattade. Kostnadsberäkningarna och finansieringen av de olika posterna behöver förtydligas och kompletteras,
- det framöver behöver tas ett helhetsgrepp i dessa frågor. Hela kontrollorganisationen för primärproduktionen behöver ses över för att få en mer enhetlig och ändamålsenlig kontroll där kontrollbördan för jordbrukarna minskar. För- och nackdelar med olika alternativ behöver utredas och gärna också testas,
- det förenklingsarbete som behövs rör både systemförändringar och kulturförändringar, vilket tar tid och är resurskrävande. Att centralisera kan vara en betydande faktor för att förbättra kontrollen men ger inte ensamt de önskade effekterna. För att uppnå verklig skillnad i kontrollerna krävs samordning, utveckling, samverkan och styrning.

Övergripande kommentarer

Färre kontrollmyndigheter i livsmedelskedjan

Jordbruksverket tillstyrker utredningens förslag att flytta kommunernas ansvar för offentlig kontroll av livsmedel och animaliska biprodukter (ABP) till Livsmedelsverket respektive Jordbruksverket. Jordbruksverket tillstyrker utredningens förslag att centralisera den offentliga kontrollen av foder, ABP och livsmedel som länsstyrelserna ansvarar för idag till Jordbruksverket respektive Livsmedelsverket. Vi bedömer att kontrollorganisationen blir mer robust med de förslag som läggs fram. Styrningen kan bli bättre, och idag är det i vissa fall få årsarbetskrafter som arbetar med dessa uppgifter inom kontrollmyndigheterna.

Det stora antalet kontrollmyndigheter inom livsmedelskedjan försvårar samordning och bidrar inte till en enhetlig och effektiv kontroll i hela Sverige. Det förekommer att kontrollområden prioriteras ned i vissa delar av landet till förmån för andra kontrollområden. Kontroll som inte blir gjord innebär risker för folk- och djurhälsan. Det är inte en likvärdig kontroll när kontrollfrekvensen varierar över landet. Med utredarens förslag minskas antalet kontrollmyndigheter totalt. För andra företag än primärproducenter kommer förslaget antagligen att innebära förbättringar men en enskild lantbrukare kommer få besök av fler kontrollmyndigheter än tidigare. Länsstyrelserna kommer även fortsatt att kontrollera grundvillkoren, djurskydd, djurhälsa, läkemedel på gård etc. och kommunerna har kvar miljökontroll, växtskydd m.m. Vissa författningskrav kontrolleras av olika myndigheter på olika grunder, och viktningen av risker kan vara olika vilket påverkar uttaget av kontrollobjekt. Grundvillkorens utformning och vilka som kommer att omfattas och kontrolleras kan komma att förändras i framtiden.

Inom primärproduktionen behöver myndigheterna fortsatt samverka, ha samsyn och kommunicera på ett samordnat sätt med aktörer och organisationer. Kontrollfrekvensen inom den offentliga kontrollen av livsmedel och foder i primärproduktionen uppgår dock bara till 2 %.

Precis som utredaren ser vi att det skulle kunna bli ännu bättre för primärproduktionen om man tar ett helhetsgrepp om kontrollorganisationen. För att uppnå de förbättringar som utredaren eftersträvar och som vi anser behövs borde den offentliga kontrollen i livsmedelskedjan ses över i sin helhet. Även om vi i princip tillstyrker förslagen bör regeringen överväga om alla förändringar i kontrollorganisationen ska genomföras på det här underlaget.

Jordbruksverket tillstyrker också utredningens förslag att renodla ansvarsfördelningen så att Livsmedelsverket blir ansvarigt för offentlig kontroll av djurskydd på slakteri och att länsstyrelserna blir ansvariga för offentlig kontroll av transport av djur till slakt.

Utmaningar med en centraliserad offentlig kontroll

Jordbruksverket menar att det finns möjligheter men också utmaningar och risker med en centraliserad kontroll. Det blir enklare och mer rättvist för företagen med en organisationsstruktur som medför att tillämpningen blir mer enhetlig och avgifterna mer lika över landet. Behovet av att arbeta med att likrikta kontrollerna löser man dock inte enbart genom att centralisera utan dessa behov kommer att kvarstå även med den nya organisationen. För att uppnå en verklig skillnad i kontrollkvalitet i linje med vad utredaren eftersträvar bedömer vi även att resurser behöver tillföras eller omfördelas internt till det arbetet.

Det är viktigt att regeringen inför ett eventuellt genomförande av den föreslagna förändringen också tar hänsyn till att oönskade effekter kan uppstå och vidtar åtgärder för att minimera dessa. Centraliseringen i sig kanske inte heller ger alla de effekter som önskas. Utredaren har inte tillräckligt beskrivit dessa utmaningar och konsekvenser utan främst fokuserat på de positiva aspekterna på förslaget. Vi anser att riskanalyser i flera led blir ett viktigt verktyg i genomförandet av denna förändring om den blir aktuell.

En lokalt förankrad kontrollorganisation kan känna till mer om lokala förhållanden. För att aktörerna ska känna förtroende för kontrollen kan en lokal förankring spela roll, även om det naturligtvis inte är den enda avgörande faktorn. För att företag i olika delar av landet, i olika typer av samhällen eller landsbygder ska få *lika* förutsättningar för sitt företagande kan myndigheter behöva anpassa sitt arbetssätt och bemötande. För att uppnå lika förutsättningar behöver alltså myndigheten ibland agera olika. Det krävs stort kundfokus för att kontrollen ska ge företagen lika förutsättningar.

IT-lösningar och gemensamt aktörsregister

Utredaren föreslår att Livsmedelsverket och Jordbruksverket ska få ett gemensamt uppdrag för att utreda vilka IT-lösningar som det kommer finnas behov av med den nya organisationsstrukturen. Det föreslås att myndigheterna särskilt bör utreda möjligheterna att skapa ett gemensamt anläggningsregister och register för företags ansökan om godkännande respektive anmälan om registrering, en väg in.

Jordbruksverket delar uppfattningen att vi behöver gå i en riktning där vi skapar en väg in till myndigheterna, där målsättningen att bara behöva lämna en uppgift en gång är i fokus. Jordbruksverket tillstryker förslaget att ge myndigheterna ett sådant gemensamt uppdrag, men ser samtidigt att uppdraget behöver kompletteras.

Vi vill undersöka alla möjligheter att förenkla för företagen och för att förbättra kontrollen. Jordbruksverket anser att det är mycket viktigt att uppdraget tar ett helhetsperspektiv på registreringsfrågor, både för att ha aktörernas hela administrativa börda i fokus och för att värdera nyttan mot de kostnader åtgärderna innebär.

Jordbruksverket har idag omfattande register över lantbrukare och andra aktörer, t.ex. ett anläggningsregister (Djurplats) som ska innehålla alla anläggningar med djur och avelsmaterial. Myndigheterna bör undersöka hur befintliga register skulle kunna samordnas, användas och utvecklas samt möjligheten att utveckla nya e-tjänster. Uppdraget bör även innefatta utredning av hur datadelning och interoperabilitet mellan kontrollmyndigheterna bör utformas så att information kan delas på ett effektivt sätt.

Uppdraget till myndigheterna bör sätta kundens administrativa börda och upplevda regelbörda i centrum, men även förutsättningarna för att hålla register uppdaterade och av god kvalitet bör prioriteras. Av våra erfarenheter från arbetet med ett nytt anläggningsregister vet vi att kunden vill känna igen sig och att frågor ska kännas relevanta för deras verksamhet. Det kan finnas bättre lösningar både för kunden och för kontrollen där exempelvis anläggningar inom primärproduktionen finns i ett register eller har en gemensam e-tjänst och där andra livsmedelsföretagare finns i ett annat register. Det är viktigt att för- och nackdelar med olika lösningsalternativ identifieras. Jordbruksverkets anläggningsregister har idag en mycket bred målgrupp. Det kan vara utmanande att få ett register med ännu bredare målgrupp att kännas relevant för kunden. När information samlas i ett gemensamt register ställs det högre krav på informationssäkerhet, vilket kan påverka kostnader, användarvänlighet och tidplan. En annan utmaning med mycket stora register som täcker flera lagstiftningsområden är att även mindre utvecklingsåtgärder och förbättringar kan bli komplicerade.

Vidare behöver myndigheterna utreda kostnaderna för att genomföra de olika förslag som tas fram, samt vad systemutveckling och registervård kommer att kosta i framtiden. Detta är utöver de belopp som har specificerats i utredningen och som man behöver ta höjd för och som kommer att innebära avsevärda kostnader.

Jordbruksverket bedömer att utvecklingskostnaden kan bli 60 – 90 miljoner kronor. Detta är en grov uppskattning utifrån tidigare system. En närmare bedömning har vi inte möjligheter att göra utifrån tillgänglig information.

Vi bedömer att frågor om informationssäkerhet och datadelning behöver utredas mer, bland annat genom en detaljerad risk- och sårbarhetsanalys. Myndigheterna kommer att behöva göra flera förstudier och genomförandeprojekt.

Specifika synpunkter

Länsstyrelserna (4.3.3)

Enligt 7 § förordningen (2017:868) med länsstyrelseinstruktion har länsstyrelsen, som utredaren beskriver det, en samordnande roll vid vissa kriser. Som exempel nämns utbrott av epizootier. Enligt Jordbruksverkets mening är inte epizootisjukdomar eller salmonella exempel på tillfällen då länsstyrelserna har en samordnande roll.

Länsstyrelserna (7.3.3)

När det gäller urval av kontrollobjekt redogör utredaren för riskklassningsmodellen SToRK som länsstyrelsen använder. Det framgår att förekomst av kvalitetssäkringssystem i viss mån vägs in men det stämmer inte då SToRK inte tar hänsyn till kvalitetssäkringssystem.

Jordbruksverket (8.3.2) och Livsmedelsverkets och Jordbruksverkets gemensamma revisioner av länsstyrelserna (8.3.3)

Det inte Jordbruksverkets internrevisionsenhet som utför revisionen enligt 14 a § förordningen med (2009:1464) med instruktion för Statens jordbruksverk. Den revisionen utförs av djurkontrollenheten på verket.

Författningsändringar (19.2.3)

Jordbruksverket tycker att det är bra att ordet matavfall byts ut mot ordet bioavfall i förordningen (2013:1059) om kontroll av ekologisk produktion. Jordbruksverket vill dock se en annan skrivning i 4 § 3. och hänvisar till vår tidigare hemställan.¹

Begreppet bioavfall betyder i denna förordning samma sak som i 1 kap. 5 § avfallsförordningen (2020:614). Vi önskar motsvarande ändring av begrepp i 15 a § 2. förordningen (2021:176) om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter, där ordet matavfall behöver bytas ut mot ordet bioavfall. Även där hänvisar vi till ovan nämnda hemställan.

¹ Dnr 4.7.16-06459/2025.

Jordbruksverket ska kunna utnämna veterinärer inom länsstyrelsen till officiella veterinärer (19.3.2)

Jordbruksverket tillstyrker förslaget. Jordbruksverket utser idag officiella veterinärer som kan vara både distriktsveterinärer och privata veterinärer. Verksamheten är ett resultatområde som finansieras med avgifter. Vid varje förrättning av ett officiellt uppdrag debiteras kunden en avgift som även omfattar den administrativa hanteringen. Avgiften finansierar handläggning av ärenden samt täcker kostnaden för information till och utbildning av officiella veterinärer. Om Jordbruksverket får ett utökat uppdrag när det gäller officiella veterinärer behöver det finansieras med avgift eller utökat anslag.

Livsmedelsverket ska kontrollera djurskydd i slakteriet (19.3.4)

Jordbruksverket tillstyrker förslaget, men vill lämna några kommentarer.

Slakt för direkta leveranser av små kvantiteter fjäderfä, kanin och harar är undantagna kravet på officiell veterinär.² Jordbruksverket vill uppmärksamma dessa anläggningar så de inte hamnar mellan stolarna. När ansvaret för djurskydd på slakterier flyttas till Livsmedelsverket bör även slakten på dessa anläggningar kontrolleras av Livsmedelsverket. Det är relativt få anläggningar men kan beröra upp till 10 000 djur per anläggning. Verket vill också lyfta att kontroll av slakt av strövren ska omfattas av djurskyddskontroll. Vid slakt av strövren slaktas renen utanför slakteriet, transporteras död till slakteriet och kontrolleras där. Det är inom Livsmedelsverket som kompetensen för operativ kontroll av djurskydd vid slakt kommer finnas, därför är det viktigt att även dessa verksamheter kontrolleras av Livsmedelsverket.

Ny förordning om samverkan och samordning ska införas (22.2.5)

Jordbruksverket tillstyrker delvis förslaget. Vi tror att en tydligare styrning mot mer samverkan och samordning kan bidra positivt till en effektivare kontroll och förenklingar för kunderna. Utredaren föreslår att ett kansli för administration och genomförande ska inrättas på Livsmedelsverket. Syftet är att stödja arbetet med samordning och samverkan. Livsmedelsverket ska vidare rapportera arbetet inom kansliet till Regeringskansliet i sin årsredovisning.

Jordbruksverket avstyrker förslaget att inrätta ett särskilt kansli för administration och genomförande på Livsmedelsverket.

Jordbruksverkets arbetssätt präglas av en hög ambition att samverka med såväl myndigheter som näringsorganisationer. Vi ser att vi kan bli ännu bättre på att vara öppna och tillgängliga för branscher och aktörer och att förbättra vår förmåga att samverka med olika branscher tillsammans med andra myndigheter. Det goda

² Artikel 11, rådets förordning (EG) nr 1099/2009.

kundmötet är ett prioriterat verksamhetsmål i vår nya verksamhetsstrategi för åren 2025 – 2030. Samverkan består dels av större och mer omfattande konferenser, möten och skriftliga förfaranden, dels av en mindre formell dialog där vi kontinuerligt ”håller örat mot rälsen”. Vi tveksamma till att en administrativ överbyggnad i form av ett kansli är det som kommer att öka samverkan. Viljan och behovet att samverka måste byggas hos varje medarbetare och vara en del av kulturen. Det är ofta i den mer informella samverkan som vi når gemensam förståelse tillsammans med våra kunder.

Jordbruksverket anser att det är ett bra förslag att myndigheterna rapporterar samordning och samverkan i årsredovisningen. Regeringen skulle kunna ge myndigheterna i uppdrag att samarbeta kring den delen av årsredovisningen eller på annat sätt säkerställa att myndigheterna arbetar tillsammans med dessa frågor.

Förenklingsarbetet måste intensifieras (24)

Jordbruksverket tillstyrker förslaget och håller med utredaren om att arbetet med förenklingar ska ske systematiskt och intensifieras. Vi håller med utredaren om att myndigheter, såväl som riksdag och regering behöver åstadkomma mer när det gäller regelförenklingar. Vi behöver ständigt vara uppmärksamma på hur EU-rätten implementeras och tillämpas för att inte lägga oproportionerliga bördor och krav på lantbrukarna när det utrymmet finns.

För att göra stor skillnad i antalet regler och förenklingar i övrigt behöver Sverige satsa på att påverka Europeiska unionens lagstiftningsarbete inom vår sektor. Sverige behöver mer aktivt driva behovet av proportionerliga bestämmelser jämfört med de risker man försöker hantera med bestämmelsen i fråga, samt andra regelförenklingsfrågor vid EU-förhandlingar. Det gäller inte minst administrativa bördor. Vi behöver se till att EU-reglerna utformas på så sätt att det finns möjligheter för medlemsstaterna att anpassa reglerna till förhållanden inom den egna medlemsstaten. Näringen menar att Sverige borde agera tidigare i EU-förhandlingar för att se till att lagstiftning blir rimlig och logiskt samt anpassad för svenska förhållanden. Det krävs att både Regeringskansliet och myndigheterna lägger resurser på EU-arbete för att vi ska kunna påverka lagstiftningen på EU-nivå där det verkligen gör skillnad.

Lantbrukets regelbörda behöver ses över i samarbete med branschen (24.2)

Jordbruksverket tillstyrker förslaget att ge Jordbruksverket och Livsmedelsverket i uppdrag att tillsammans med branschen och regeringskansliet arbeta med förenklingar. Vi delar utredarens uppfattning att det är naturligt att börja med primärproduktionen.

Konsekvenser för likvärdighet och effektivitet (26.2)

Jordbruksverket anser att det framgår tydligt av betänkandet att det finns förväntningar på högre kvalitet i kontrollen. Utredaren skriver att det är tänkbart att antalet kontroller kommer sjunka under en period och att det kan ta tid innan myndigheterna har byggt upp full kapacitet. Förberedande åtgärder är naturligtvis en grundläggande förutsättning för en organisationsförändring, men vi vill understryka att enbart organisationsförändringen i sig inte kommer leda till att utredarens mål med betänkandet uppnås. För att uppnå utredarens mål kommer det krävas stora insatser av ledning och medarbetare och kontrollen kommer behöva prioriteras framför annan verksamhet. På sikt ser vi dock möjlighet till effektivisering där medel kan återinvesteras i förbättringsarbete. Det är svårt att i förväg bedöma hur stor den effektiviseringen skulle kunna bli och när den kan realiseras.

Organisation

Jordbruksverket avstyrker förslaget att Jordbruksverket ska vara representerat i varje län. Jordbruksverket anser att myndighetens organisation inte bör detaljregleras på det sättet. Myndighetens uppgift är att ha en verksamhet som fungerar och som möter kundernas behov, inte minst med utgångspunkt i de utmaningar vi ser kopplat till att bygga förtroende hos kunden och förstå lokala förutsättningar. Det kan innebära att det krävs mer regional närvaro än vi har idag, men det är inte givet att det alltid är den bästa eller mest effektiva lösningen.

Vi utgår från att avsikten är att det är inom kontrollområdena foder och ABP som Jordbruksverket föreslås ha regional representation, då det är dessa områden som utredningen omfattar. Den nya föreslagna lydelsen i 23 a § förordningen (2009:1464) med instruktion för Statens jordbruksverk kan dock tolkas som att Jordbruksverket ska finnas representerat i alla län för alla kontrollområden, vilket vi inte tror är tanken. För kontrollområdet växtskadegörare har vi exempelvis sedan många år tillbaka ett nationellt kontrollansvar som vi hanterar genom att finnas i vissa, men inte alla län. Om ett krav på regional representation skulle införas skulle det medföra högre kostnader för myndigheten och för våra kunder. Om förslaget genomförs behöver paragrafen begränsas till de kontrollområden som utredningen omfattar, d.v.s. foder och ABP.

Förslagen om ändringar som avser foder- och ABP-kontrollen (26.10.2)

Utredaren föreslår att Jordbruksverket ska få utökad finansiering med 13 miljoner kronor årligen och ett engångsbelopp om 5 miljoner kronor för förberedande arbete. Utredningens beräkning av Jordbruksverkets kostnader för att ta över och senare driva de föreslagna kontrollområdena är underskattade.

Kostnadsberäkningarna och finansieringen av de olika posterna behöver förtydligas och kompletteras. Vi bedömer att regeringen behöver ett mer genomarbetat

ekonomiskt underlag för att kunna ta ställning till om förslagen i utredningen ska genomföras.

Beräkningen av Jordbruksverkets kostnader för att driva verksamheten och de belopp utredaren sedan föreslår skiljer sig väsentligt åt. Det är oklart hur utredaren har bedömt att 13 miljoner kronor i årlig finansiering är ett relevant belopp. Utredaren har när det gäller driften av kontrollverksamheten inte beaktat t.ex. kostnader för interna lednings- och stödfunktioner, uppföljning och utveckling.

Den förändring utredaren föreslår kommer att kräva betydligt mer resurser under ett genomförande än vad som anges i betänkandet, inte minst för förändringsledning, rekrytering, utbildning av ny personal, eventuell upphandling av lokaler, juridiskt stöd och hantering av informationssäkerhetsfrågor. Till det kommer överflyttning av register och information från Livsmedelsverket, länsstyrelserna och kommunerna.

Bland annat följande poster har identifierats som relevanta:

- Eventuellt ökade lokalkostnader
- Rekrytering, introduktion och utbildning för 15 kontrollanter (antal enligt utredarens förslag)
- Rekrytering av ledning och personal i förväg som kan förbereda förändringen och finnas på plats när den genomförs.
- Utökad organisation för intern styrning (ekonomi, administration, jurister, ledning).
- Kringarbete såsom samordning, möten, planering och registervård.
- Integrering av tillkommande kontrollområden i vårt kvalitetsarbete.
- Som nämnts ovan behöver Jordbruksverket ett IT-stöd för planering, genomförande och uppföljning av den offentliga kontrollen. Det finns idag inget sammanhållet eller heltäckande system som kan användas för de nya kontroller verket föreslås få ansvar för. Vi behöver utveckla IT-system för att kunna hantera nya kontrollobjekt. Livsmedelsverkets IT-system kan även behöva integreras med Jordbruksverkets system. Det tillkommer kostnader för att flytta över register eller information från Livsmedelsverket, länsstyrelserna och kommunerna. En grov uppskattning av dessa kostnader är 20 – 30 miljoner kronor.
- Hantering av informationssäkerhetsfrågor.
- Uppdatering av föreskrifter, webbsidor, vägledningar,
- Vidare finns höga förväntningar på högre kvalitet i kontrollen i många avseenden, vilket också kommer att innebära en kostnad.

Är förändringen inte tillräckligt finansierad riskerar den att tränga undan annan verksamhet som inte kan genomföras. Det är också risk att den nya organisationen blir lidande när andra prioriterade områden kräver resurser, exempelvis

genomförande av den gemensamma jordbrukspolitiken eller bekämpning av smittsamma djursjukdomar.

Revision (26.10.5)

I utredningen finns det missuppfattningar kring finansieringen av länsstyrelsernas revisioner. De fakturerade kostnaderna för Jordbruksverkets revisioner av länsstyrelserna omfattar inte enbart foder och ABP utan även djurhälsa, djurskydd och växtskyddsmedel, vilket innebär att samtliga medel som länsstyrelserna får för dessa revisioner inte kan överföras till Jordbruksverket. Av de 1 029 965 kronor som fakturerades under år 2024 avsåg knappt 300 000 kronor revisioner avseende foder och ABP. Beloppet varierar från år till år bland annat beroende på hur många uppföljande och ordinarie revisioner som utförs, samt omfattning och typ av rekommendationer som de aktuella länsstyrelserna får.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser (25.1)

Utredaren föreslår att kontrollansvaret för foder och ABP överlämnas till Jordbruksverket den 1 januari 2028. Omorganisationen innebär stora förändringar för kunder, myndigheter och medarbetare. Jordbruksverket behöver inför ett övertagande utveckla och förbättra våra system för att kunna ta emot uppgiften. En allt för snäv tidplan riskerar försvåra ett bra genomförande och tränga undan andra viktiga uppgifter, inte minst när det gäller systemutveckling. Jordbruksverket ser stora utmaningar med den föreslagna tidplanen.

I detta ärende har den vikarierande generaldirektören Anna Olofsson beslutat. Susanna Axelsson har varit föredragande. I den slutliga handläggningen har också chefsjuristen Ida Lindblad Hammar, Andreas Mattisson, Annett Kjellberg, Gudrun Wilkens, Sophia Leijonwirth, Maria Ekengard och Eva Kjell deltagit.

Anna Olofsson

Susanna Axelsson